

## Laiklik ve İslam, Birbiriyle Bağdaşmayan İki Zıt Mefhumdur!

### Haber:

Din adamları: Seçim sürecine geniş katılım, bilinçli olma ve sorumluluk mesajını temsil etmektedir!! (Irak Haber Ajansı (INA), 7 Ekim 2025)

### Yorum:

Ülkeyi yöneten laiklik, dini devletten ayırıyor; peki bu ne anlama geliyor?

Dini hayattan ayırmak, dini ülkenin iç ve dış işlerinden ayırmak demektir. Bu, seküler düşüncenin doğası olup bunun gerçekliği konusunda hiçbir tartışma yoktur; çünkü onlar bunu dile getirmekten hiç çekinmiyorlar.

Laikliğin kökleri, antik Yunan felsefesine, yani Epikür (270-311) gibi Yunan filozoflarına dayanmaktadır; ancak laikliğin modern mefhumu, 1685'te başlayan Avrupa aydınlanma çağında ortaya çıkmıştır; bunun sebebi ise Katolikler ve Protestanlar arasında 1618-1648 yılları arasında süren ve 8 milyon kişinin, yani o dönemki Avrupa nüfusunun yaklaşık dörtte biri ya da üçte birinin ölümüne yol açan otuz yıl savaşlarıdır. Bu da bazı düşünceleri, devletin dine karşı tarafsızlığı ve siyasi otoritenin dini kurumlardan ayrılması yoluyla dini ve mezhepsel çatışmaları ve savaşlardan kurtulmanın bir yolunu araştırmaya sevk etmiştir; bu ise John Locke, Denis Diderot, Voltaire, Baruch Spinoza, James Madison, Thomas Jefferson ve Thomas Paine gibi bir dizi "aydın düşünür" tarafından ortaya çıkarılmıştır.

Garip bir şekilde kendilerini din alimi olarak adlandıran ve dini kurumlara mensup bazı kişiler, insanların yasama organı olan parlamentoya, temsilcilerini aday gösterme sürecine katılmasının kesinlikle dini ve milli bir görev olduğunu düşünmektedirler.

Laikliğin üzerine inşa edildiği akide, yani dinin devletin ayrılması, insanları dinlerinin parlamento yasalarını kontrol etme veya etkilemesinden ayıran bir sürece katılmaya ikna etmek için nasıl da din kullanılıyor?!

İslam ve laiklik birbiriyle bağdaşmayan iki zıt mefhumdur; o halde laiklik, Müslümanları laikliğin kendileri için iyi olduğuna ikna edemediği halde onları ve akidelerini reddeden kişileri nasıl kullanmaya çalışabilir?! Bu nedenle İslam'a mensup olduğunu iddia eden bazı kişilerin bu davranışı büyük bir günah ve açık bir şerî ihlaldir. Laiklik, onun adamları ve kurumlarının, Müslümanların duygularını kullanarak onları bilinçli olmak ve maslahat kisvesi altında katılımcı olmaya teşvik etmesi ise utanç verici ve açık bir aldatmacadır!

İslam bir din olup onun devleti de insanların işlerini gütmeye yönelik müteakmil bir metottur; bu yüzden dinin bir kısmını alıp diğer kısmını bırakanların akıbeti, bu dünyada rüsvaylık, ahirette ise azaptır. Allahu Teala şöyle buyurmuştur: أَفَنُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ يَٰٓأُولَٰئِكَ أَتُوعَدُونَ لِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ **Yoksa siz Kitap'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden öyle davrananların cezası dünya hayatında ancak rüsvaylık; kıyamet gününde ise en şiddetli azaba itilmektir. Allah sizin yapmakta olduklarınızdan asla gafil değildir.**" [Bakara 85]

Hanif İslam'ın ayrıntılarıyla oynamak, fetva verenlerin sorumluluğunu taşıdığı büyük bir günahdır; Allahu Teala şöyle buyurmuştur: إِنَّ الدِّينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَكْلُمُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ **Allah'ın indirdiği kitaptan bir şeyi (ahir zaman Peygamberinin vasıflarını) gizleyip onu az bir paha ile değişenler yok mu, işte onların yiyip de karınlarına doldurdukları, ateşten başka bir şey değildir. Kıyamet günü Allah ne kendileriyle konuşur ve ne de onları temize çıkarır. Orada onlar için can yakıcı bir azap vardır.**" [Bakara 174]